

rúd|a II. 1. skakel, skalm ▶ rudo • leći na ~u foga sig i sitt öde 2. ~ (krmila) rorkult
rúda III. → rud
rúdača 1. jord som innehåller malm 2. malm
rúd|ār (gen. -ára) gruvarbetare • deca ~ara neće pod zemlju gruvarbetarbarn vill inte ned under jorden
rúdārsk|i gruv- • ~a jama, ~o okno gruvschakt • ~ inženjer bergsingenjör
rúdārstvo gruvdrift; bergsbruk
rúdast lockig, krusig
rúdeti [ek.], **rúdjeti** [jek.], **rúdim** (IPF) 1. (PF zarudeti, zarudjeti) bli röd • zora rudi dagen gryr 2. glöda
rúdimentār|an, -na, -no rudimentär
rúdište malmfyndighet
rúdjeti → rudeti
rúdnīčkī gruv-
rúdnik gruva ▶ rudokop, jfr majdan; ugljenokop • ~ srebra silvergruva • ~ uglja kolgruva
rúdnjača bot. ängschampinjon, *Agaricus campestris* ▶ livadna pečurka
rúdo → ruda II.
rúdokop → rudnik
rúgānje jfr rugati se; hån
rúgati se, **rúgām se** (PF narugati se) ~ (nekome) håna (ngn), driva med (ngn)
rúgl|o åtlöje • izvrći nekoga ~u göra ngn till åtlöje, förlöjliga ngn, driva med ngn
rugōba 1. fulhet 2. missfoster, monster ▶ jfr čudovište
rūho kläder, dräkt ▶ jfr odeća • devojačko ~ brudutstyrsel
ruína ruin äv. fig.
ruinirati, **ruinirām**, **ruinisati**, **ruinišēm** (PF, IPF) ruina
rūj|an I. (gen. -na) [väst] september ▶ septembar; jfr siječanj
rūj|an II., -na, -no rökaktig; mörkröd ▶ jfr beo • ~no vino rött vin
rūjēm → rovati
rúk|a (dat. rúci el. säll. rúci, ack. rúku, pl. rúke, gen. pl. rúkū el. rúkū el. rúkā, dat. pl. rúkama) arm; hand ▶ jfr dlan, pesnica, pest, šaka, šapa • biti nečija desna ~ vara ngns högra hand • biti srečne ~e ha tur med sig, vara lyckosam • boriti se ~ama i no-gama slåss med näbbar och klor • Crna ~ hist. Svarta handen serbisk terroristorganisation • dići ~e od nečega ta sin hand från ngt • dići ~u höja handen • dići ~u na sebe bära hand på sig (själv) • govor ~ama teckenspråk • grčiti ~e knyta händerna • imati slobodne ~e ha fria händer • ispružiti ~u sträcka ut handen • iz prve ~e direkt (från källan), förstahands- • iz druge ~e indirekt, från andra, andrahands- • metnuti ~u na srce lägga handen på hjärtat, vara uppriktig • na brzu ~u hastigt; slarvigt • na dohvāt ~e inom räckhåll, på armlängds avstånd • na svoju ~u på egen hand; på eget bevåg • poći za ~om lyckas • prati ~e a) tvätta (sig om) händerna; b) fig. två sina händer • preći u druge ~e övergå (komma) i andra händer • prekrstiti ~e korsa armarna, lägga armarna i kors • pri ruci till hands • ~e uvis! upp med händerna! • sebi ~e! bort med händerna! • sputati nekome ~e binda ngns händer, binda händerna på ngn äv. fig. • stisak ~e handtryckning • uhvatiti nekoga ispod ~e ta tag i armen på ngn, ta ngn i armen • u najmanju ~u åtminstone • u neku ~u på ngt sätt

rúk|āv (gen. -áva) 1. ärm • posuvratiti ~ave, zasukati ~ave, zavrātiti ~ave kavla upp ärmarna 2. → rukavac
rukáv|ac (gen. -ca) flodarm; biflöde ▶ jfr reka
rukávic|a handske; vante • baciti ~u fig. kasta handsken • bokšerske ~e boxhandskar
rukávičār handskmakare
rúkobrān parerplåt på värja
rúkohvāt handtag
rúkomēt handboll
rúkopiš 1. handstil; skrivstil 2. manuskript
rukopolágati, **rukopólāžēm** (IPF), **rukopolòžiti**, **rukopòložīm** (PF) prästviga
rukotvōrina handarbete, hemslöjd produkt
rukōva|lac (gen. -oca) 1. operatör 2. maskinskötare
rukōvānje, **rúkōvānje** jfr rukovati; 1. handhävande 2. handslag
rúkovati, **rúkujēm** (IPF) hantera, handha ■ ~ se skaka hand
rúkōvēt 1. knippa; handfull 2. vard. buket 3. ~ pesama a) musiksvit; b) diktsamling
rukōvodēci jfr rukovoditi; ledande
rukovōdi|lac (gen. -oca) 1. ledare, anförare 2. chef, föreståndare ▶ jfr šef
rukovōditi, **rukōvodim**; **rukōvođen** (IPF) 1. ~ nečim förestå, leda, driva, styra ngt 2. vägleda
rukovōdstvo ledning; ledarskap
rúksak ryggsäck ▶ ranac, naprtnjača; jfr torba
rúlati, **rúlām** (IPF) rulla; flyg. taxa
rūln|i ~a staza flyg. taxibana
rúlja vard. folkmassa; mobb, populas
rūm (gen. rūma) rom ▶ jfr alkohol
rūmēn I. f. ▶ rumenilo 1. rodnad 2. rosighet
rūm|en II., -ēna, -ēno 1. röd 2. rosigt
rumēneti [ek.], **rumēnjeti** [jek.], **rumēnim** (IPF) 1. (PF porumeneti, porumenjeti) bli röd (rosa, rosigt) 2. (börja) rodna ■ ~ se 1. vara röd (rosa, rosigt) 2. lägga på rouge på kinderna
rumēnilo 1. → rumen I. 2. → ruž
rumēniti, **rūmenim** (PF narumeniti) 1. göra röd, färga röd 2. ~ lice, ~ se lägga på rouge
Rūm|ūn, **Rūm|ūnj** (gen. -ūna, -ūnja) rumän
Rūmūnija, [särsk. väst] **Rūmūnjsk|a** (dat. -ōj) Rumänien
Rūmūn|ka, **Rūmūnj|ka** (dat. -ki, fem. pl. -kī) rumänska, rumänsk kvinna
rūmūnskī, **rūmūnjskī** rumänsk
rūnd|a (gen. pl. -ā) 1. sport rond i boxning 2. runda t. ex. med öl till alla
rūndav raggig, lurvig
rúne f. pl. runor
rúno ull • zlatno ~ myt. gyllene skinn
rūnolist bot. edelweiss, *Leontopodium alpinum*
RUP förk. = radio uređaj prenosni bärbar radio, fältradio
rūp|a 1. håll; grop • izbušiti ~u borra ett hål • devedata ~ na sviralí femte hjulet under vagnen • mišja ~ rätthåll • zavučí se u mišju ~u dra sig undan (av rädsla) 2. vard. håla, näste, dåligt ställe
rūpčić [väst] näsduk ▶ maramica
rūpica dim. av rupa • ~ za dugme knapphål
rūpičast, **rūpičav** full av hål, perforerad
ruptúra med. ruptur
rūrāl|an, -na, -no landsbygds-, bonde- • ~na područja landsbygd